

Anar al cine

LA GALERIA

73

Grec 98: un aparador de la cultura de fi de segle

Beatriz Cabezas

El Festival d'Estiu de Barcelona Grec 98 comença dijous 25.

OPINIO

11

Un país sense selecció

Pere Martí

12

Etapé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

13

Quan hem tornat a Cuba

Toni Canís

15

Kosovo i les pors d'Europa

Llibert Ferri

16

A Delors no li fan cas

Ernest Udina

17

Que n'hem de fer del PSOE?

Salvador Cot

18

En tito i en Pepito

Ramon Barnils

Una opció electoral

J. J. Pérez Benlloch

La via andorrana

Pau Viciano

19

Elogi de la caça

Martí Domínguez

71

L'opinió de Pere Gimferrer

Agustí Pons

82

Maestrat, maestrazgo

Joan Francesc Mira

Les particularitats del món del cinema han impedit fins ara que la normalització del català haja avançat en aquest camp, però en canvi sí que ho ha fet en els altres camps de la comunicació. En aquests moments, buscar en la cartellera de València una pel·lícula en valencià és perdre el temps (*Gràcies per la propina* ja n'ha desaparegut fa mesos) i a Barcelona només hi ha *Sa majestat Mrs. Brown*. La resta del país és un reflex del que passa a les capitals.

Es evident que, si els governs no s'hi posen seriosament, la situació continuarà així encara durant molts anys. En aquesta qüestió, actuar amb energia i decisió no és dolent. És l'única sortida, si del que es tracta és de normalitzar l'ús de la llengua. Però això no vol dir que no s'haja d'anar molt alerta a fer passos en

fals. A València no hi ha perill: més que passos en fals, el govern Zaplana els fa enrere. A Palma de Mallorca hi ha calma, massa calma. I a Barcelona, en canvi, el projecte del govern Pujol d'aplicar quotes a l'exhibició de pel·lícules en les sales comercials ha obert la polèmica i ha posat de manifest que, en el món del cinema, les coses són molt complicades. Probablement encara es poden complicar més, segons com siga el sistema de quotes que el govern català decideisca aplicar si, finalment, tira endavant la iniciativa.

Analitzant en perspectiva el camp recorregut en la normalització lingüística, és evident que a Catalunya hi ha hagut avenços importants en els camps de la televisió, la ràdio i el teatre, on la producció en català ha aconseguit pràcticament el lideratge. Ha costat molt i no serà fàcil

mantenir aquest lideratge, però s'ha aconseguit. En el camp de la premsa escrita la situació és més desigual, però també hi ha hagut passos endavant molt contundents, com les edicions en català dels diaris *Segre*, de Lleida, i *El Periòdic*, de Barcelona. Tothom sap que al País Valencià les coses són força més difícils, però també són molt esperançadors els avenços en l'ús del català a les universitats. Són dades més que suficients per a traure conclusions. En quasi tots aquests camps, la norma-

lització s'ha aconseguit per la via de l'impuls polític de l'ús del català, promocionant-lo i abocant-hi esforços, subvencions i ajudes públiques. De vegades, en resposta a la demanda social. I en altres ocasions, fent-la aflorar. El cas de la universitat al País Valencià és diferent, perquè respon més aviat a la pressió social a favor de l'ús de la llengua dels sectors més conscienciats de la societat. Però en qualsevol cas, d'una manera o d'una altra, aquests avenços marquen un camí.

La solució de les quotes és nova i no està clar quin pot ser el resultat d'aplicar-la. Portada a les últimes conseqüències, el marc legal que defineixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia i l'actual mapa polític podria abocar-nos a un rígid meitat i meitat en l'ús de la llengua, a una situació de bilingüisme "perfecte" que de fet consagraria la inferioritat de condicions de la llengua més dèbil. Potser no passaria, però també pot ser que sí. Què fa, si no, el ministeri de Justícia, quan reclama que tota la retolació dels jutjats de Catalunya siga en català i en castellà? Reclama, amb totes les penques, la "seua" quota. ■

"En quasi tots els camps on s'ha avançat, ha estat per la via de l'impuls polític de l'ús del català, promocionant-lo i abocant-hi esforços, subvencions i ajudes públiques."